

ΤΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟΝ ΤΩΝ STEIN-LEVENTHAL

Τὸ 1935 οἱ Stein καὶ Leventhal περιέγραψαν μίαν κλινικὴν εἰκόνα ἐπὶ γυναικῶν, ἥτις ἐξεδηλοῦτο μὲ ἀμηνόρροϊαν, στείρωσιν, ὑπερτρίχωσιν καὶ παχυσαρκίαν. Κατὰ τὴν γυναικολογικὴν ἐξέτασιν εὐρίσκοντο αἱ ὠοθῆκαι μεγεθυσμέναι ἐξ ἀναπτύξεως πολλῶν μικρῶν ἀτρήτων ὠοθυλακίων (πολυκυστικάι).

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρόκειται περὶ νεαρῶν γυναικῶν αἵτινες συμβουλεύονται τὸν ἰατρὸν διὰ στείρωσιν καὶ ἀμηνόρροϊαν. Ἐπὶ ὑπαρχούσης ἀμηνόρροϊας αἱ πάσχουσαι ἀναφέρουν ὅτι αὕτη χρονολογεῖται ἀπὸ μακροῦ. Ἄνωστοκικοὶ κύκλοι εἶναι συχνοί.

Εἰς τὰ 50% ὄλων τῶν περιπτώσεων καταφαίνονται διάφοροι βαθμοὶ ὑπερτριχώσεως, δηλαδὴ αὐξησις τῆς τριχώσεως τοῦ προσώπου, τῶν ἄκρων καὶ τοῦ ἐφηβαίου, εἰς τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο ἢ τρίχωσις λαμβάνει τὸν ἄρρενα τύπον. Βαθύτης φωνῆς καὶ ὑπερτροφία τῆς κλειτορίδος εἶναι σπάνια. Οἱ μαστοὶ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον φυσιολογικοί, ἐνῶ ὑπερλίπωσις συναντᾶται μόνον εἰς τὰ 10% τῶν περιπτώσεων.

Κατὰ τὴν γυναικολογικὴν ἐξέτασιν ἀνευρίσκομεν, παρὰ τὴν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐμφανῆ ὑποπλασίαν τῆς μήτρας, ἱκανῶς μεγεθυσμένας ὠοθήκας ἀμφοτεροπλεύρως. Ἡ ὑπερλίπωσις δύναται νὰ δυσκολεύῃ τὸν καθορισμὸν τῆς μεγεθύνσεως τῶν ὠοθηκῶν. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας δὲν θὰ πρέπει νὰ παραμελῆται ἡ δουλγλασιοσκοπία ἢ

ἡ ἐρευνητικὴ λαπαροτομία πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διαγνώσεως.

Ὁ Perloff καὶ οἱ συνεργάται του, ἐπὶ 45 γυναικῶν μὲ ἰδιοπαθῆ «ὑπερτρίχωσιν» ἀνεῦρον ἐπτάκις σύνδρομον τῶν Stein-Leventhal χειρουργικῶς ἐπιβεβαιωθέν. Ἐκ τῶν περιπτώσεων τούτων μόνον εἰς δύο ἢ ἐμμηνόρροια ἦτο φυσιολογική, εἰς τὰς ὑπολοίπους ἦτο ἀκανόνιστος. Ἀκριβεῖς ὁρμονικαὶ ἀναλύσεις ἐδείξαν αὐξησιν τῶν 17-Κετοστεροειδῶν, κατὰ μέσον ὄρον 21,4 mg. τὴν ἡμέραν (ἐναντι 10,1 mg. τὴν ἡμέραν φυσιολογικῶς), καὶ τοῦ κλάσματος ἀνδροστερόνης καὶ αἰτιοχολανολόνης, κατὰ μέσον ὄρον 12,7 mg. τὴν ἡμέραν (ἐναντι 3,9 mg. τὴν ἡμέραν φυσιολογικῶς). Ἡ ἀπέκκρισις τῆς ἀνδροστερόνης καὶ αἰτιοχολανολόνης ἦτο οὐσιαστικῶς εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις σημαντικῶς ηὔξημένη.

Ἡ πρεδνιζόνη, εἰς δόσιν 7,5 ἕως 15 mg. ἡμερησίως, ἐπέφερεν εἰς ὅλας τὰς πασχούσας ἐπάνοδον εἰς τὸ φυσιολογικὸν τοῦ παθολογικῶς διατεταραγμένου φάσματος τῶν στεροειδῶν καὶ ὑποστροφὴν τῆς ὑπερτριχώσεως. Ἐφ' ὄλων τῶν περιπτώσεων μὲ ἀνωμαλίας τῆς ἐμμηνόρροιας, ὁ κύκλος ἀπεκατεστάθη εἰς τὸ φυσιολογικόν.

Βάσει τῶν ἀνωτέρω γεγονότων καὶ λόγῳ τοῦ σαφοῦς ἀποτελέσματος τῆς πρεδνιζόνης ἐφ' ὄλων τῶν κλινικῶν συμπτωμάτων, ὁ Perloff καὶ οἱ συνεργάται του θεωροῦν τὰς ὠοθηκικὰς ἀλλοιώσεις ἐπὶ τοῦ συνδρό-

μου τῶν Stein-Leventhal ὡς δευτερογενῆ φαινόμενα πρωτοπαθῶς διατεταραγμένης δράσεως τοῦ φλοιοῦ τῶν ἐπινεφριδίων καὶ ἐξ αὐτοῦ συνάγουν τὰς θεραπευτικὰς συνεπειὰς. Κατὰ τὴν γνώμην των, ἡ θεραπεία διὰ στεροειδῶν ὁρμονῶν θὰ ἔπρεπε νὰ προηγηθῆται πάντοτε τῆς ἐγχειρήσεως (σφηνοειδοῦς ἐκτομῆς τῶν ὠοθηκῶν). Ἡ ἐγχείρησις αὕτη, ὡς εἶναι γνωστόν, συνεπάγεται μόνον ρύθμισιν τοῦ κύκλου, ὅχι ὅμως καὶ ὑποστροφὴν τῆς ὑπερτριχώσεως ἢ κάπως τῆς ὑπερπαραγωγῆς ἀνδρογόνων.

Ἀπὸ διαφοροδιαγνωστικῆς ἀπόψεως θὰ πρέπει νὰ διακριθοῦν ἀπὸ τὸ σύνδρομον τῶν Stein-Leventhal ἄλλοι ἀντιγονοπαρῶγονοι ὄγκοι τῆς ὠοθήκης (κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀρρενοβλαστώματα). Ἐπίσης, ἐπὶ ἀρρενοβλαστωμάτων ἀνευρίσκεται ἡ ὑψηλὴ ἢ ἀπέκρισις ἀνδρογόνων εἰς τὰ οὖρα, ἣτις ὅμως, καὶ μετὰ τὴν χορήγησιν κορτικοστεροειδῶν, οὐδεμίαν μεταβολὴν δεικνύει. Ἐπὶ ἀμφιβόλων περιπτώσεων ἢ ἀμεσος ἐπισκόπησις καὶ ἱστολογικὴ ἐξέτασις τῶν ὠοθηκῶν ἐξασφαλίζουν τὴν διάγνωσιν.

Praktische Endokrinologie

τῶν Jores-Nowakowski

Μετάφρασις ἐκ τοῦ γερμανικοῦ

Π. Π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΙΑΣ ΕΠΑΡΑΤΟΥ ΝΟΣΟΥ

Ἡ ΝΕΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΜΜΕΣΟΥ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Ἐνας ἐχθρὸς πανούργος καὶ ὑπουλός δὲν εἶναι πάντοτε δυνατόν νὰ ἠττηθῆ με ἐπίθεσιν κατὰ μέτωπον. Καὶ εἶναι προφανές ὅτι ἡ κατὰ μέτωπον ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ καρκίνου, ὁ ὁποῖος ἔχει τὰ ἀνωτέρω χαρακτηριστικά, δηλαδὴ διὰ τῆς χειρουργικῆς, τῶν ἀκτινοβολιῶν ἢ τῶν φαρμάκων, δὲν ἀπέδωσε τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἀνεμέ-

νοντο ἀπὸ αὐτὴν. Ὡς ἐκ τούτου, οἱ ἐρευνηταὶ ἐστράφησαν εἰς τὴν ἀναζήτησιν ἄλλων μεθόδων. Μία ἀπὸ τὰς μεθόδους αὐτὰς εἶναι ἡ ὑποβολὴ τοῦ καρκίνου εἰς τὴν ἰσχυρὰν ἐπίδρασιν χημικῶν μέσων, ἢ ὁποῖα, λόγῳ τῆς ἐξασθενήσεως τὴν ὁποῖαν τοῦ προκαλεῖ, διευκολύνει τὴν μετέπειτα χρησιμοποίησιν τῶν συνήθων θεραπευτικῶν μέ-